

Nr. 6 * Juli-August 1956 * 39. årgang

Rige- speiderne

Bladet „**PIGESPEJDERNE**“
udgives af *Det Danske*
Pigespejderkorps.

Redaktion:

Fru Annesofie Hermann,
Ellemosevej 89, Hellerup.
Telf. G e 1105.

Ekspedition:

Korpskontoret,
Lundsgade 6, København Ø.
Postgiro 86 000.

Bladkontingent og bestillinger
sendes fra troppene til
Lundsgade.

Bladet kan af andre abonnenter
bestilles gennem postvæsenet
og koster kr. 4,00 pr. år.

I redaktionen:

tegner Thora Lund,
frk. Kamilla Christensen,
fru From Petersen,
fru Jytta Rex Christensen
og 4 „Bladlus“.

Kære spejdere!

Hvis man skal domme spejderarbejdet ud fra det, man læser om i aviserne, så må denne sommer have været alle tiders pigespejdersommer. I blade fra hele landet har man kunnet se billeder af pigespejdere i lejr, på vej til lejr, i færd med at lave mad, i færd med at fylde madrasvår, o. s. v.

Forhåbentlig har I også selv følt, at det var en god sommer, hvad enten I nu horte til de dygtige, der mødtes på Hylkedam for at slås om vandrepokalen, eller I var i jamboretter og venskabslejr — eller I ganske enkelt var ude med jeres egen gode trop.

Og nu er det ikke sommer mere. Billeder fra sommeren, der gik, kan I finde i dette blad og beretninger om tropslejren, jamboretterne hører vi måske om i næste blad — det skal jeg ikke kunne sige, endnu har ingen reageret på min udfordring i juni-bladet.

Men som sagt, sommeren er ved at være forbi, en ny sæson er allerede begyndt, og med den synes vi, at vi allerede er inde i Baden-Powells jubilæumsår, 100 året for hans fødsel.

Spejderne verden over, drenge og piger, er enige om, at i det år vil de gøre en ekstra indsats for at være hjælpsomme. Der er så mange måder, hvorpå man kan fejre en stor afdød: man kan lade lave vældige statuer, man kan bygge huse, der bærer deres navn, man kan opkalde gader og store pladser efter dem, og man kan skrive et digt måske. Men ingen har været i tvivl om, at skulle Baden-Powell fejres, skulle det være ved at tænde bål af menneskekærlighed og hjælpsomhed, så skulle der ikke rejses noget af sten, men bygges bro mennesker imellem af små og store gode gerninger rundt omkring over hele verden.

Her i Danmark har drenge- og pigespejdere foreløbig besluttet det første halve år at samle frimærker, sådan som I læser om på næste side. Det lyder måske ikke af så meget, men skal der komme en virkelig hjælp ud af de gamle frimærker, så skal de hobes op, bunkes op i bjerge på korpskontorerne. Det er noget, vi alle kan være med til, det er noget, vi alle skal være med til, og vi *begynder i dag!*

De to pigespejderkorps går samtidig under mottoet: *For vore hjem af i dag og i morgen!* ind for et arbejdsår, hvor I alle sætter ind på at dygtiggøre jer rent kvindeligt, så I kan være til mere gavn. Også det kan I læse mere om i bladet.

Endelig står det til jer alle rundt om i troppe og flokke at finde på jeres egen lille private B. P.-gerning. Jeg mindes det år, hvor den engelske dronning blev kronet. Hun havde jo selv været spejder, og alle tog levende del i alt det meget, der skulle ske omkring det store ceremoniel, som hører til en kroning i England. Men for at fejre begivenheden på deres maner, havde alle troppe hver især fundet på et eller andet, som de kunne hjælpe med, og det fortalte de om i deres blad. Der var nogle, der rensede psalmebøger, kan jeg huske, og reparerede dem for en kirke; der var nogle, der rensede en park for skår og papir; der var nogle, der dyrkede små rosentræer i pletter, som de gav til invalider på et sygehjem den dag, kroningen skulle være. Opfindsomheden var stor. Nogle kastede sig ud i vældige gøremål, for det havde de kræfter til, andre var færre og kræfterne var mindre, men alle fandt de på noget, som de kunne gøre.

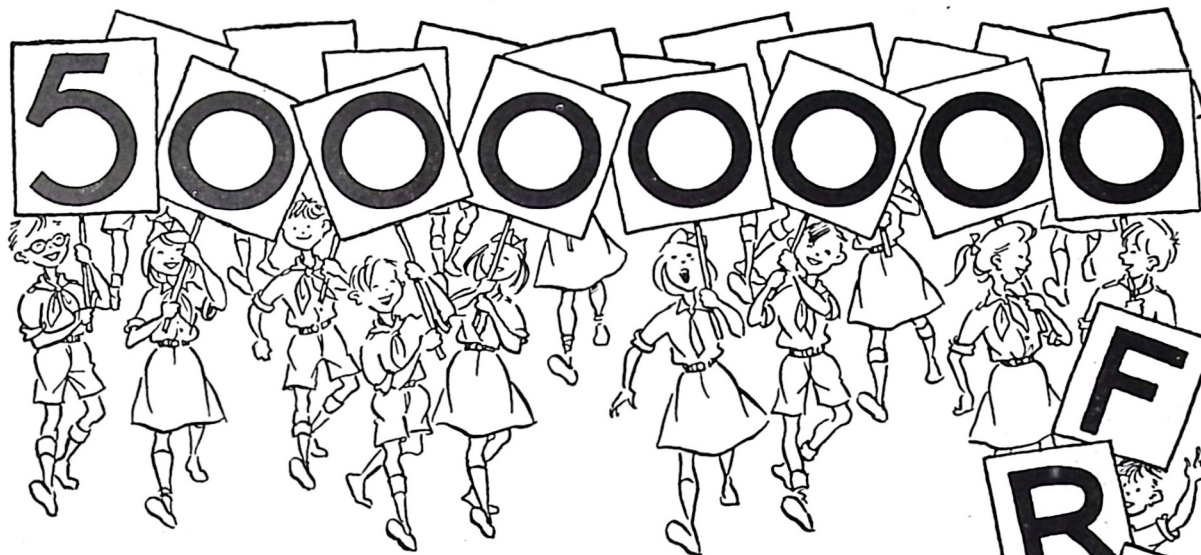
Også dette blads spalter vil i årets løb stå åbne for jeres gode idéer og beretninger om, hvad I oplevede på jeres hjælpeaktioner.

Hvordan skal vi så nå alt spejderarbejdet? spørger nogle. Kære venner, *det er jeres spejderarbejde at hjælpe*, hvor I kan komme til, og hvor der er brug for jer, og at dygtiggøre jer til en større indsats, inden året er gået!

Undskyld mig, jeg må løbe, jeg skal ud og klippe frimærker af dagens post!

Annesofie

Baden-Powell ville den 22. februar 1957 være fyldt 100 år. Selvfølgelig skal dette ikke gå upåagtet hen blandt os spejdere. Der er forskellige ting, der skal ske i den anledning, men det vil først vise sig senere.

Een ting vil vi imidlertid starte nu. Vi vil lave en frimærkesamling. Ikke en af de sædvanlige slags, hvor frimærkerne er pænt klistret ind i et album — nej, vi vil se, hvor mange frimærker de fire spejderkorps, Det danske Pipespejderkorps, KFUK-spejderne, KFUM-spejderne og Det danske Spejderkorps, kan nå at samle fra nu af indtil Baden-Powells fødselsdag.

Tanken er den, at vi gerne ville finde en måde at hjælpe nogle piger og drenge, men gøre det på en måde, så det passede ind i vor gamle verdensspejderchefs idé.

Intet kunne efter vor mening ligge Baden-Powells tanker nærmere end at hjælpe nogle unge i andre lande til at få lov at opleve alt det festlige, som vi selv har oplevet gennem spejderbevægelsen.

Der går rundt i verden tusinder af piger og drenge, der ikke har mulighed for at være med i spejderlivet, som vi kender det. Piger og drenge af anden hudfarve og anden levevis end vi.

Det internationale spejderbureau har allerede for længe siden bedt om, at vi ville hjælpe dem med at skaffe penge til dette arbejde. Det kunne ske, hvis vi ville sende brugte frimærker til dem. Så ville de sælge dem og bruge pengene til at hjælpe spejderarbejdet frem i lande, hvor det ikke er kendt endnu.

Man spørger sig selv, om brugte frimærker virkelig skulle kunne blive til så mange penge, at der er nogen plan i det.

Det er helt sikkert, at det kan det, hvis vi har *udholdenhed* nok til at samle dem sammen i et halvt år.

Prøv at gøre regnestykket. Vi er i de fire korps ca. 78.000 unge.

Hvis hver smutte, mejse, ulveunge, pige- og drengspejder, skovmand, rover og fører fra forældre, onkler, tanter og hvem ved jeg kan skaffe 4 frimærker hver dag fra 1. september til Baden-Powells fødselsdag den 22. februar, så vil vi kunne sende for en 25—30.000 kr. frimærker til det internationale spejderbureau.

Tror I ikke, det kan blive til så mange penge, men det kan det. 4 frimærker med det tilladelige papir omkring er ca. $\frac{1}{2}$ gram. Så kan I selv regne det ud. 78.000 medlemmer $\times$ 161 dage $\times$ $\frac{1}{2}$ gram. Det bliver til 6.279.000 gram eller $6\frac{1}{4}$ ton brugte frimærker. Man får en 4—5 kr. pr. kg af det, man kalder kilovare. Det kan virkelig blive til 25—30.000 kr.

Men er der da så mange frimærker i det hele taget at hente i løbet af et halvt år? Det drejer sig om ca. 50.000.000 frimærker. I kan være ganske rolige, at de er der og mere til. Postvæsenet var så venlig at give os forskellige tal, og ved at regne lidt på det viser det sig, at der i et år bruges ca. 350.000.000 frimærker, og selv om vi kun har et halvt år, så er der dog noget at tage af.

Men nu det rent praktiske. Frimærkerne må ikke vaskes af papiret. Man klipper frimærker af konvolutten, og der må være $\frac{1}{2}$ til 1 centimeters rand om mærket.

For at frimærkerne ikke skal ødelægges og tabe i værdi, må de samles i en æske — en cigarkasse, en skotojsæske eller lignende. Det nemmeste vil være, om troppene, efterhånden som de havde samlet en æske fuld, sendte den ind til korpskontoret . . .

Vi er selvfølgelig meget spændte på, hvor mange frimærker vi kan nå at få samlet sammen. Derfor send så snart I har fået en portion.

Altså i gang med forældre, onkler, tanter o. s. v. Vi må se, om vi kan klare de

Vi er startet! 50.000.000 frimærker.

Korpsturneringen 1956

Spændingen er blevet udløst! Hvilken trop i Det Danske Pigespejderkorps er den bedste? Har dygtige spejdere, der er beredte til at kunne klare sig i vanskelige situationer, og som klarer sig, fordi der hersker den rette ånd og det rette kammeratskab imellem dem.

Mon ikke alle har hørt, enten gennem pressen eller gennem de spejdere og forere, der var med på Hylkedam, at det blev 3. Odense, pokalvinderne fra 1946-turneringen, som hjemførte kongepokalen igen og nu har to hvide rævehaler på deres tropstander? Det var da fint og morsomt, at de skulle vinde igen, synes I ikke?

Som I vil kunne se af pointstavlen, lå Rødning trop kun få points fra det sejrende hold, og de kan være stolte af den røde rævehale, der nu pryder deres tropstander.

1. Esbjerg trop lå lige i hælene på Rødning og fik overrakt en fin sølvplade, der til evig tid vil fortælle, at de blev nr. 3 i korpsturneringen 1956.

Endnu tre sølvplader blev overrakt af spejderchefen ved afslutningsparaden: en præmie for den bedste lejrplads blev tildelt Majtrogen. en for bedste resultat i de bundne opgaver og enkeltmandsopgaverne gik til Rødning trop, og 1. Folehave klarede sig bedst i terrænovelsen.

Hvordan de øvrige turneringshold klarede sig, kan I selv finde frem til ved at studere pointstavlen; men vi synes, at det skulle stå på tryk her i jeres blad om disse troppe, der placerede sig bedst af alle de 52 turneringshold.

Hvad gik korpsturneringen 1956 ud på? Hvilke opgaver kom turneringsholdene ud for i de 5 dage, lejren på Hylkedam varede? Ja, det er ikke muligt her igennem bladet at fortælle jer det hele i enkeltheder, og mon ikke 3. Odense's egen beretning vil give jer et lille indtryk af de mange opgaver, de skulle igennem, før de kunne hjemføre sejrstrofæet? Vi kan i korthed fortælle jer, at der hele lejren igennem, men dog særligt på ankomstdagen og andendagen, blev lagt stor vægt på lejrporten: hvorledes holdene indrettede sig på de tildelte pladser, holdt deres plads vedlige og plejede deres telte. 2. afsnit af turneringen bestod af 17 bundne opgaver i provestoffet samt nogle enkeltmandsopgaver, hvor det gjaldt om at vise fingerfærdighed i at arbejde med træ, ler, ståltråd, tovværk og nål og tråd. 3. afsnit var en terrænovelse, der varede hele dagen, og hvor holdenes færdighed i at gå efter kort og kompas, deres udholdenhed og sammenhold blev sat på prøve.

Allerede inden afslutningsparaden fik turneringsholdene en kort kritik af udførelsen af nogle af opgaverne. Men vi kan tænke os, at både alle I, der var med i turneringen, og alle I andre, der har fulgt den med spæn-

ding, vil være interesserede i at høre lidt mere om, hvordan turneringsholdene egentlig klarede sig. Oversigtspointstavlen fortæller os straks meget, når vi sammenligner pointtallene med, hvad holdene kunne have opnået. Man behøver ikke at være så overordentlig klog til at tyde tal for at kunne se, at det ikke står så godt til med dygtigheden i lejrsport eller spejderfærdighederne.

Så for at vi hver især kan se, hvor vi i fremtiden må sætte meget ind på at højne standarden i vort korps, så vil vi i de kommende *Forerblade* bringe de fuldstændige pointtavler for hvert af de tre afsnit af turneringen samt opgavernes ordlyd og en kort kritik af udførelsen af de forskellige opgaver. Mind jeres tropsfører om at gennemgå disse oplysninger med jer.

En ting, som tallene ikke fortæller noget om, er den gode, kammeratlige tone, der herskede i turneringslejren. Humoret og disciplinen fejlede ikke noget, og det var en glæde at fornemme jeres gå-på-mod hele lejren igennem.

En speciel hilsen til alle turneringsspejderne med tak for det glade smil, hvormed I altid mødte os — også når vi kom med dommertavlen i hånd — sender

Turneringsudvalget

*Pigespejder, arbejd' skal der til,
målet når du kun, når selv du vil.*

*Mod i sluttet trop,
giv aldrig op, —
Spejder!
Tag din pligt med smil!*

*Her ser vi
de 3 dygtige
ledere af
turneringen,
Gulle,
Anna Maria
og Jytte*

	Hold	I. Lejrspport 0-250	II. Bundne opgaver 0-130 Enkeltmandsopg. 0-22½	III. Terrænøvelse 0-91½	Slutpoints 0-534	Placering
Svinninge	26	173	69	53	305	18
Ane Dam	25	183	74	54	325	9
Nybyggerne	21	192	72	63	341	6
Sjølund	23	178	65	45	299	22
1. Bogense	22	184	59	59	314	13
Rodding	21	197	81	57	349	2
2. Hellerup	20	146	70	57	285	29
Nakskov	19	179	68	51	308	16
1. Randers	18	161	78	66	315	12
Grondal	17	133	55	53	254	38
1. Morsland	16	126	61	36	228	42
Esbern Snare	15	156	70	57	295	24
2. Horsens	14	158	79	58	305	18
2. Bronshøj	13	194	71	61	336	7
Frederiksværk	12	158	72	50	288	28
1. Fredericia	11	119	65	43	236	39
4. Lyngby	10	197	75	56	342	5
Margrethe (Roskilde)	9	182	69	56	317	11
2. Sikeborg	8	174	68	55	309	15
Bredal	7	133	51	30	222	44
Aakirkeby	6	178	75	54	318	10
Dronninglund	5	120	56	42	227	43
2. Bernstorff	4	153	80	62	302	20
Sonderborg	3	173	71	53	306	17
Risskov	2	122	75	53	261	35
Maj	1	209	71	56	346	4

	Hold	I. Lejrspport 0-290	II. Bundne opgaver 0-130 Enkeltmandsopg. 0-22½	III. Terrænøvelse 0-91½	Slutpoints 0-534	Placering
3. Randers	52	180	71	58	317	10
2. Folchhave	51	135	72	50	269	33
Nordenskov	50	177	59	50	296	23
Rudkøbing	49	186	74	58	329	8
1. Kolding	48	160	68	60	296	23
1. Absalon	47	143	65	59	279	31
Sct. Agnes (Roskilde)	46	158	68	57	293	25
1. Esbjerg	45	195	79	64	348	3
4. Aarhus	44	161	65	65	305	18
Sorgenfri	43	182	79	68	341	6
Ringe	42	142	48	37	230	41
Hadsten	41	172	60	56	300	21
Ryvang	40	164	67	44	284	30
Galten	39	172	78	50	310	14
Arden	38	149	65	47	266	34
Kebnekajse	37	136	65	70	284	30
1. Helsingør	36	173	68	54	304	19
Mariager	35	141	50	37	234	40
2. Sundby	34	145	62	53	269	33
Lemvig	33	138	70	51	266	34
2. Slagelse	32	133	70	48	258	37
3. Silkeborg	31	163	64	57	292	26
Topmeiserne	30	143	65	59	278	32
3. Odense	29	204	78	68	359	1
Ribe	28	149	57	45	259	36
1. Folehave	27	150	58	70	290	27

III. Odense fortæller om korpsturneringen

*Holdet, der nynnede en advarselsmelodi,
når dommerne nærmede sig . . .*

I jamboretten ved Gjorslev var der en stander, som vakte opmærksomhed, og det var III. Odense's, fra hvis spids der vajede korpsets fineste anerkendelse til en trop, den hvide rævehale. Ja, der var ovenikøbet 2, — III. Odense har også for 10 år siden bragt Kongepokalen hjem. Her boede årets sejrende turneringshold over for „Blad-lusene“, som midt i lejr-travlheden fandt tid til et interview.

— Hvordan er det at være Danmarks dygtigste trop?

Det ved Karen, holdets leder, naturligvis ikke, hvad hun skal svare på, og vi beder hende så fortælle lidt om turneringen.

— Vi mødte de andre hold på Gelsted station, siger Karen på mildt fynsk, og vi gik jo alle og skævede til hinanden, og jeg tror, at vi alle syntes, at alle de andre hold så vældig „vakse“ ud.

— Var der nogle hold, I særlig frygtede?

— Nå, frygtede er så meget sagt, men det blev snart klart, at ihvertfald Esbjergholdet var meget stærkt.

— Hvad var den første opgave, I fik?

— Ved åbningsparaden fik vi besked på, at vi skulle indrette en lejrplads, og det havde vi god tid til, men vi blev godt nervøse, fordi vi i lang tid ikke kunne finde vore teltstænger, men til sidst fandt vi dem da.

Rundt om os vrimlede det hele tiden med dommere, som syntes at bedømme alt lige fra vore negle til vore fedtfælder. — Vi havde forresten aftalt på forhånd, at hver gang en dom-

mer nærmede sig, nynnede den, der først så ham eller hende, så de andre var advaret og kunne se flittige og arbejdsomme ud!

— Hvad foretog I jer søndag?

— Søndag formiddag var der friluftsgudstjeneste, og om eftermiddagen var der talentshow. Det hørte ikke med ind i turneringen, man skulle finde frem til underholdningssemner til lejrballene.

— Men så må I da have været vældig i ilden om mandagen?

— Mandag gik med bundne opgaver og enkeltmandsopgaver, for eksempel skulle én lave en rive, en anden en brødrister. Den dag bød også på et færdselsspil. Om aftenen havde vi et stort lejrball bygget over temaet Danmark; det var en god aften ledet af seniorchefen Birgit Skov, og det var dejligt en gang rigtigt at synge fædrelandssange.

— Så er vi nået til tirsdagen?

— Vi blev purret meget tidligt. Vi skulle på ekspedition til Australien, vi skulle hjælpe Jens Hansen med at udforske junglen dér. Det var en meget spændende tur, vi fandt f. eks. en guld- og sølvmine, og et andet sted en forladt boplads med ildbor og primitivt ildsted, men det var ellers ikke altsammen primitivitet, ihvertfald fandt vi et menneske, der havde rørt ved en højspændingsledning, og som vi skulle behandle, og et andet sted skulle vi modtage besked gennem et felttelefonanlæg. Mærkeligt var det, at de indfødte kunne morsealfabetet, men det var praktisk, for

. . . man må kunne se, hvor glade vi er . . .

... kravle op i et træ efter bananer

derved fik vi en morsemelding. En gang, hvor vi var ved at dø af sult, skulle vi ved hjælp af en rebstige kravle op i et træ efter bananer. Men det mest spændende var dog vist, da vi skulle finde vitaminpræparater, og vi havde fået opgivet et bestemt areal, hvor de skulle findes, og vi ledte og ledte, alle holdene gik med deres lyseblå lejr-kittelbagdele i vejret og ledte i lyngen og blandt gyvelbuske. Vor eneste trøst var, at de andre øjensynligt heller ikke fandt noget. Men så kom der pludselig en flyvemaskine ned over terrænet, fløj flere gange rundt over os og smed vitaminpræparaterne ned — det var bolsjer i mange farver.

— Hvad skete der så?

— Ja, så var vi i og for sig færdige, men nu kom jo de næsten uudholdeligt spændende timer, indtil turneringen var afgjort. Vi var opstillet omkring flagstangen, og vi var vist alle lige spændte, for man vidste

... vi skulle udforske junglen dér ...

absolut intet om, hvordan man var placeret, — ingen points var opslået noget sted.

— Hvem overrakte præmierne?

— Det gjorde spejderchefen. Først hørte vi jo om trediepladsen, så om andenpladsen — og så ... ja, så var det altså os, der havde vundet rævehalen! Ih, hvor var vi glade. Vi skulle løbe ud og tage imod præmien, mens alle de andre klappede, og tænk, så faldt Kirsten lige så lang hun var foran fjernsynskameraet og alle mennesker! Hvis det billede, som fotografen tog af os, er godt, må man kunne se, hvor glade vi er, og at vi næsten ikke kunne stå stille.

— Har I ellers noget at berette?

— Nej. Jo. Vi kan fortælle, at der er dejligt på Hylkedam, og vi kan sende en hilsen til alle de kammerater, vi fik i de dage. Og vi kan sige tak til de tre, der havde lavet sådan en god turnering til os, det var Anna Maria Christoffersen, Birthe Guldmann og Jytte Feddersen. Og saa synes jeg, når vi er ved det, at vi allesammen skal sende en hilsen til alle dem, der hjalp til på alle leder og kanter. Kan vi få det med?

— Det kan I!

Og det være hermed sket!

„Bladlusene“

På forsidebilledet ser vi III. Odense's turneringshold med suppleanter. Bemærk standeren med de to rævehaler!

KORPSTURNERINGEN i billeder

Måske det allerbedste
turneringsbillede:
Kan du lugte,
hvad det er?

„Hør nu godt efter!“
siger distriktschef Ellen Arkil,
og alle lytter opmærksomt

Et hold modtager en vigtig melding i en felttelefon

Så smukt skulle man altid have det på sin opvaskeplads!

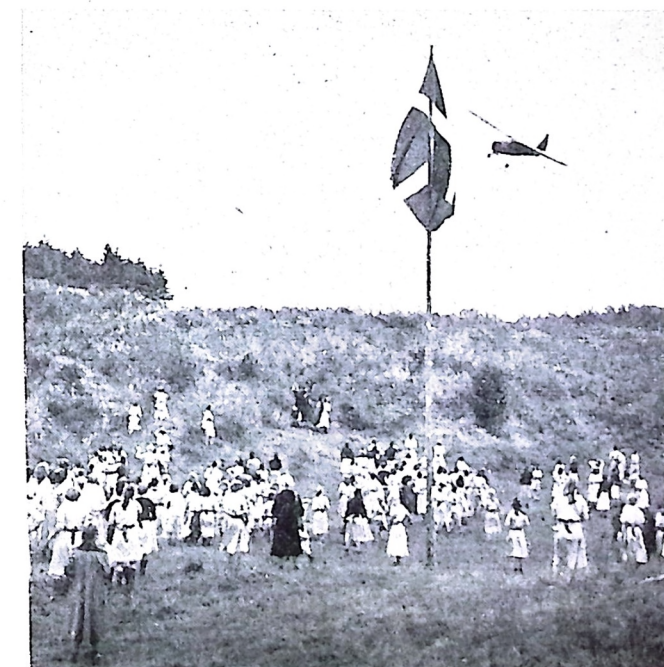
★ 88 ★

En fin lejrplads
hos Majtroppen

„Søren“ og „Store Gulle“ fra Spejder-
skolen koger en lille ret i deres kasserolle

Her kommer flyvemaskinen ned over Hylkedam

★ 89 ★

ET FUGLEBJERG

i Östersøen

Ca. 2 timers sejlads fra Gotlands vestkyst ligger i Østersøen de to små øer: Store Karlsø og Lille Karlsø. Store Karlsø, som jeg havde fornøjelsen at besøge i pinsen i år, har en kystlinie på lidt mere end 6 km, og dens højeste punkt er 56 m over for havets angreb, har der langs kysten findes en flora og fauna af ganske særlig art, og i denne forbindelse vil jeg lige fortælle jer lidt om det rige fugleliv, som rører sig på disse øer.

For at man kan forstå dette, må man vide, at øernes undergrund består af kalksten, som stammer fra jordens oldtid. Kalkstenen træder frem i kystpartierne hele vejen rundt, og da kalkstenen ikke alle steder har været lige modstandsdygtig over for havets angreb, har der langs kysten dannet sig ejendommelige kalkformationer, de såkaldte ranker, og kysterne har fået et forrevent udseende. Her findes også større og mindre klippegrotter, nogle nede ved havet, andre fuldkommen utilgængelige højere oppe i klippen, og andre igen inde i land; disse sidste er blevet til i perioder, hvor øernes plateau-overflade ikke ragede så højt op over havet som nu.

På disse klippekyster med et utal af hylder og afsatser holder i titusindvis af fuglefjeldsfugle til. Skal man se fuglelivet, må det blive ovenfra, da stranden under de stejle kystpartier er afspærret, fordi det er livsfarligt at færdes der.

Her ruger lomvie, alk og tejst. Fuglene sidder tæt på hylderne med deres mørke ryg og hvide forside. De flyver ustandseligt til og fra klipperne, og de vugger i store skarer på de gyngende vover ved klippernes fod. For lomviens vedkommende ligger det grønlig, pæreformede æg frit på hyl-den og triller lidt rundt, alt imens fuglene flytter omkring mellem hinanden, og man kan ikke lade være at spekulere på, om fuglene hver især kan kende deres eget æg fra naboens, eller på, hvor tit et æg triller ud over kanten, selv om æggets pæreform bidrager til, at ægget ruller i cirkel og ikke så let kommer ud over hyldens kant.

Alken lægger også kun eet æg, og den lægger det direkte på hyl-den uden underlag ligesom lomvien.

Den tredie alkefugl, tejsten, er i modsætning til alk og lomvie helt sort med stor hvid vingeplet, og den lægger to æg. Den holder til på de lavere klippepartier, hvor der også ruger en del andefugle, f. eks. edderfugl og fløjlsand.

Måger, terner og lysvaler optræder talrigt, og over øerne svæver nu og da både ravn og vandre-falk.

Med denne rigdom på fugle er det intet under, at Karlsøerne kaldes Fågelberget i Östersjön.

Har I lyst til at vide mere om disse spændende øer, kan jeg anbefale jer at læse:

Bengt Berg: Den sælsomme Ø.

Ingmar Frömann: Besök på Stora Karlsö
(i serien: Svensk Natur).

Her i Danmark er lomvie og alk ynglefugle på Ertholmene øst for Bornholm, og tejsten ruger på nogle øer i Kattegat.

Mulle

For vore hjem af i dag og i morgen

Nej, det lyder egentlig ikke særlig morsomt, og rundt regnet 57 pct. af medlemmerne i D.D.P. vil springe denne side over.

Men de nidkære og alle patruljeførerne vil pligtskyldest læse igennem, hvad der sådan kan stå i spalterne, og det er også jer, de gamle og fornuftige, jeg gerne vil have fat på. Og så kan I altid snakke med de små om det bagefter og fortælle dem det med jeres egne ord, og de vil sige: javel! og tænke på noget andet. Men en dag vil de lytte. — Alle unge mennesker må i dag hjælpe til hjemme på en måde, som vi andre slet ikke kendte. Det er dyrt at være til for alle mennesker, og der er ikke så stor efterspørgsel efter de huslige stillinger som før; endelig er mange lejligheder så små, at der ikke er plads til en stadig hushjælp.

Familien må så enes om at gøre det arbejde, der nu engang skal gøres, madlavning, rengøring, vask, opvask og alt det der, — hvis man altså ikke foretrækker at lade moderen gøre det hele og blive træt, trist og slidt.

Der var en kvindelig læge, der for et par år siden blev interviewet i anledning af et videnskabeligt arbejde, hun havde gjort færdigt. Det viste sig, at hun foruden sit videnskabelige arbejde havde praksis, hus og born, og at hun selv passede det altsammen. Der blev spurgt hende, hvordan hun bar sig ad, og hun svarede, at hun havde haft en mor, som fra hun var ganske lille havde lært hende, at enhver ting, der skulle gøres, skulle man med det samme lære at gøre godt, og så var det ikke så vanskeligt senere.

Det er så rigtigt, at det hører til den slags sandheder, som man glemmer. De fleste af jer vil f. eks. sige: jeg kan da sagtens vaske mit tøj selv, det gør jeg da så tit!

Jamen, gør I det med dygtighed? Har I nogensinde givet jer tid til at sætte jer ind i, hvor meget sæbe eller vaskepulver, I skal bruge, lagde I tingene i blød natten over, ved I, hvad der kan tåle at hænge i sol? og alt det der.

Det er bare for at tage en lille ting blandt de mange.

Når man først behersker en ting, kan dens teknik, kan man jo få den fra hånden ganske anderledes hurtigt og godt, end hvis man bare sjusker sig igennem, som man kan bedst. — Når man skal lave turneringsmad, ved

mange, som på billedet her, at der er meget at tage hensyn til, skal retten lykkes (og for så mange kokke!). Se, hvor de sært pæne ud, og hvor de gør sig umage for, at fotografen skal få et godt indtryk, og det har fotografen også fået. Men der gælder ligeså mange love for madlavningen i et kokken.

Det er Verdenskontoret, der har givet alverdens pigespejdere mottoet for Baden-Powell-året: for vore hjem af i dag og i morgen.

De har nok tænkt på, hvad vi hører om fra hele den civiliserede verden, at hjemmenes lille hjertevarme, gode enhed er i fare. Der er saa meget, der trækker og slider i alle medlemmerne af en familie, nogle har ekstraarbejde om aftenen, nogle skal på kursus, en skal i biografen, en vil høre jazz gennem radioen, så ingen andre kan tale eller læse, en tredje skal til spejdermøde.

Jeg kunne tro, at man fra verdenskontorets side har tænkt på, at vi spejdere skulle hjælpe lidt bedre ved at blive lidt dygtigere selv. Jeg husker så tydeligt en stor spejder, der engang sagde til mig: „Good-turns og good-turns! der snakkes så meget om vore gode gerninger, men de små gør vi aldrig noget ved, og de store er vi ikke dygtige nok til!“ Det var både sandt og bittert.

Men det er jo på den anden side noget, der kan gøres (fortsættes side 95)

... se, hvor de ser pæne ud ...

Historien, der blev væk -

Sommerferietiden er farlig. Man glemmer så meget; man har så travlt med at tænke på, hvordan vejret mon vil blive i ens ferie, og på, hvad man skal have med sig, så det nemt kan ske, at et og andet forputter sig.

Sådan som manuskriptet til den historie, der passer til Thora Trillelunds interessante tegning (se denne).

På det meget vigtige og skelsættende tidspunkt, hvor redaktøren af denne avis solbrunet og energisk efter ferien satte sig ved sit bord for at samle, klippe og skrive septemberbladet sammen, lå på skrivebordet tegningen, — men hvor var historien? „Historien?“ siger Trille Tegner i telefonen med let fynsk forbavset tone, „historien den har grøn redaktør!“ Redaktøren af KFUK-bladet er ikke fynbo, men hun er lige så forbavset på københavnsk. „Historien?“ siger hun, „hvis den ikke ligger på dit bord, hvor jeg ved, jeg har lagt den, har jeg ganske bestemt sendt den til trykkeriet!“ Nej, det ved trykkeriet ikke noget om, men det kan være, manuskriptet er havnet i klichéanstalten? Nej, det er den ikke. Forfatteren til Moster Mageløs's meriter er på Mallorca eller var det Lolland? Som alle helt store kunstnere og fremtrædende personligheder må han have absolut fred i sommerferien, og han bor incognito et sted, hvor man bruger petroleumslamper og kun kan telefonere fra brugsen.

Hvad handlede historien om? Ja, den handlede om nogle spejdere og nogle ondulatorer, mener Trilleteegner. Historien, siger grøn redaktør, den handlede om, ja, den var jo så udmærket, den handlede om ... tænk, nu har jeg glemt det lige i øjeblikket, jeg vidste det for et øjeblik siden, men tænk ... (hun har altså heller ikke læst historien!).

Og her sidder jeg nu en søndag

morgen med nogle bare flader og en udmærket tegning. Skam ske, om ikke den skulle bruges! Man kunne jo lave et digt om spejdere, der er gode mod dyr.

„Hun aldrig nogen møje skyr, når hun kan være god mod dyr,“ eller sådan noget i den genre. Eller også kunne man ...

Patruljen havde et meget fint navn, for den hed HABETOKAJYKI, og det lod meget indiansk, og man var i patruljen meget hemmelighedsfuld med, hvad det kunne betyde.

Det var ellers vel nok sådan en patrulje, som patruljer er flest, sommetider vældig flittig med allehånde nyttige sysler, til andre tider ganske overordentlig uforetagsom, eller hvad man med et finere ord kan kalde „vegeterende“.

Men de holdt godt sammen i den patrulje, og blev det dem bebrejdet, at de brugte for megen tid til at lægge store planer for vældige arbejder i stedet for at udrette måske lidt mindre, men dog noget, så blev de alle lige rode i hovederne, der var ikke noget med, at en følte skammen, og de andre så ud, som om de tænkte: jeg er ligeglad, det er ikke min skyld! Og vandt de en pose chokoladefrøer på en terrænøvelse, så var de alle lige begejstrede, og de dundrede hinanden i ryggen og råbte: Det var *din* skyld, det gik så godt! Nej, det var *din*, for du er så god til at spore! Nej, det var dig, for ingen kan finde verdensretninger som du o. s. v., o. s. v.

De havde altså med andre ord en egenskab, som man godt kan lide at finde hos en patrulje, fælles ansvarsfølelse og sammenhold.

Og det er noget væsentligt og vigtigt.

Ligesom de delte bebrejdelser og ros, delte de også de opgaver, der måtte komme på deres vej. Engang,

hvor Karen skulle vande blomster for en dame, der var bortrejst, vandede de alle seks blomster, så vindueskarmene sejlede, og så løb de alle efter klude, og så faldt de over hinanden, og en tabte vandkanden, og så løb de alle efter gulvklud også — det var så udmærket. En anden gang luftede de alle den samme lille hund, og den havde det så morsomt, — en tredje gang deltog de alle i hovedrengøring hos Karens mor, og aldrig havde nogen rengøring været så længe, eller været så morsom eller givet så forbavsende resultater!

Da derfor Jytte sagde ja til at passe fru Sejersens ondulator i 8 dage, tænkte hun straks i flertal: „Det skal vi nok klare.“ Tove var lidt ked af opgaven denne gang, for hun havde, — ja, det må vel have været et kompleks med, at alle fugle hakkede og var ondskabsfulde, — så hun var bange for ondulator, men hun dromte ikke om at sige nej til den fælles opgave.

Fru Sejersen forklarede Jytte det hele meget nøje, og det blev skrevet ned på et papir, at Napoleon Bonaparte, der var blå, skulle have røde vitaminpiller, og Hannibal, der var rød, skulle have gule piller, og Carl den XII skulle ingen piller have men derimod hostesaft, og den var grøn (og det var det eneste sted, hvor farverne passede sammen, for Carl den XII var også selv grøn). En skulle have lunkent vand og en anden skulle have koldt, og en tredje skulle have lidt pebermynte i vandet. Foderet, som skulle serveres på klokkeslet, skulle serveres i små pinligt rene skåle — og det blev også skrevet ned altsammen. Og ind imellem sukkede fru Sejersen og så på sine feltherrer, som skulle hun aldrig se dem mere — men, havde det ikke været, fordi hendes bror blev 70 og så gerne ville

have, hun kom, så havde hun ikke forladt sine fugle, sine pipser, sine nusse-pusser, sine små skatte. Og skatene skreg og galede, og en råbte noget, som det øvede øre vidste var „sukker“, og Bonaparte fløjtede: „Napoleon var en tapper kriger“, — det kunne selv et uøvet, ikke for musikalsk øre opfatte.

Patruljen rykkede ind, og straks blev de alle meget forbavsede, for det lod præcis, som om ondulerne råbte: HABETOKAJYKI! — men da de stod stille og lyttede opmærksomt efter, var de alligevel ikke helt sikre — undtagen på, at en lille grå gammel en, som hed Hans Eminence, havde sagt et meget uartigt ord, som man ikke kunne tro, han havde lært af fru Sejersens.

I begyndelsen gik det rigtigt godt, og det var også ganske sjovt. Der var ti bure i en ikke altfor stor stue, og det hujede og det larmede, og det peb og det fløjtede, når de kom. De delte opgaverne meget fornuftigt imellem sig, og Tove, der stadig syntes, at det hele var temmelig uhyggeligt, blev fri for at komme i berøring med burene, hun skulle rende til og fra med skåle og poser og vitaminpiller.

Nej, vanskelighederne opstod først den allersidste dag, hvor pludselig Karen og Kirsten kom i tanker om, at de havde vist byttet om på pillerne, så den røde feltherre, der skulle have gule piller, havde fået grønne, og den blå havde fået gule. Da de ikke anede, hvad pillerne indeholdt, blev de meget forskrækkede og bestemte at tage fuglene ud af burene og ryste dem bare lidt for at se, om pillerne ikke kunne skvulpe op igen! Dette viste sig vanskeligere, end man skulle tro muligt, og inden de havde set sig om, fløj Napoleon og Hannibal henrykt baskende rundt i stuen, og hver gang de ville fange dem, fløj de op og gyngede i lysekronen og fløjtede: „Napoleon var en tapper kriger“ ...

Jytte, der var ved at give den Grå Eminence levertran, blev så forskræk-

ket, at hun tabte levertransflasken, vendte sig, lod døren stå åben, og med et nok så lille meget uartigt ord smuttede eminencen ud og satte sig på en gardinstang, hvor han skoggerlo ondskabsfuldt.

På en eller anden måde var det også lykkedes Carl den XII at smutte ud, og han satte sig op på rammen af et billede med en af fru Sejersens forfædre i galla og ordner, og det gav han sig respektstridigt til at klatte ned af.

Nu var gode råd dyre. Tove stod bleg og rystende op ad døren og sagde bare: „Dér kan I selv se, dér kan I selv se!“ som mente hun i den almindelige forvirring at se et bevis på, at alle fugle var ondskabsfulde og hakkede. Karen, Kirsten, Jytte og Hanne sprang rundt hver især efter den fugl, der var sluppet fra dem. Men de opdagede snart, at skulle de opnå noget som helst, måtte de arbejde i fællesskab. Først samlede de al opmærksomhed om Carl den XII, måske fordi han så ældst ud og derfor mentes ikke at være så lebendig. Forsigtigt nærmede de sig med stole og skamler billedet af dannebrogsmanden, på hvis overste rammekant fuglen sad og så på deres anstrengelser — med små ondskabsfulde sorte øjne og nu og da slippende et af sine små saftige ord ud af sit kraftige næb. Jytte skulle stå på stolens sæde, og Karen skulle prøve at klatre op på ryggen af stolen imens, og Kirsten skulle bortlede Carls opmærksomhed. Ligesom Karen var kommet op — og var faldet ned i et stativ med en aspistræ, og Jytte samtidig var gået gennem stolesædet, fløj Carl i et lille skævt sving fra sit høje stade og ind i sit bur, hvor den satte sig med ryggen til verden, udstrålende en umådelig foragt for mennesker.

På gulvet lå Bente og torrede levertran op. Og det var en god gerning, dog skulle hun måske ikke have valgt at gøre det med en ny, ubrugt gulyklud og et par viskestykker af fru Sejersens de bedste. Hanne sluttede sig til Bente, for det var klart, at

man havde brug for et hold, der arbejdede med nyttige ting, der ikke var direkte knyttet til fuglefangst, som f.eks. netop at tørre levertran op, samle knækkede planter op og anbringe dem i deres potte igen, feje jorden ind under noget, så den ikke var for iøjnefaldende, og grunde på, hvad man skulle gøre ved den stol, som Jytte kun med besvær og splinter i fingrene havde viklet sig ud af. „HABETOKAJYKI!“ skreg Bonaparte triumferende og fløj frem og tilbage mellem lampeskærme og gardinstænger. Kirsten gjorde nogle vældige hop, men opnåede kun at vælte et lille billede af oberstinden, frk. Sejersens tantes kusine.

Der måtte lægges en plan. Tove blev sendt ud efter en stige, men hun måtte gøre sig så flad, at ingen fugle kunne undslippe samtidig. Det lykkedes hende, måske især ved, at hun ved tilbagekomsten skubbende stigen ind ad en sprække og selv blev udenfor i sikkerhed for vilde fugles ondskab.

De skiftedes til at flytte stigen, kravle op på den, se den fugl, de var på jagt efter, flyve hen et andet sted, gå ned, flytte stigen o. s. v. Jytte brugte en spejderhat som fangstredskab, Karen fandt på at bruge en noget dybere lampeskærm, der, da de startede, var forsynet med garneringer og perler — det var der ikke til sidst. Kirsten fandt en parasol og slog den op. I løbet af temmelig kort tid var forvirringen fuldstændig, spejderne var opløste af varme og anstrengelser, der var ikke noget billede, der hang lige, gardinstangen var også faldet ned på den ene side, og det havde forresten gjort meget ondt i Jyttes hoved, da den faldt. De to nærmeste kaktus brækkede heldigvis ikke helt, men knopperne gik naturligvis. Bonaparte fløjtede sin slag-sang: „Napoleon var en tapper krig-ger ...“, mens en lille lyseblå skøn-hed i et bur, en, der havde set til med drømmende øjne, pludselig gav sig til at fløjte noget, der lød rent og smukt som: „Stille hjerte, sol går ned.“

Netop da, på det mest gribende tidspunkt, trådte fru Sejersen, som først var ventet næste dag, ind ad sin dør.

Og nu skulle man tro, at der blev ballade, og hvem-har-gjort-hvad, og hvordan-ser-her-ud? Men nej. Alle frie fugle fløj med jubelskrig ned til deres veninde, og fuglene i burene hylede af glæde og begejstring. Fru Sejersen nussede og nysede og kys-sede og kælede med alle sine felther-rer på een gang; og uden at være spor forbavset over, at en af spej-derne stod med en opslået paraply, og en anden med en ramponeret lampe-

Helga Engberg Lind beder om, at følgende må blive optaget i D. D. P.s blade:

Venner af Our Chalet

hedder en forening, som spejdere over den hele vide jord har dan-net for at støtte vores dejlige hytte økonomisk. Jamen, siger du nok, betaler man da ikke for at bo dernede (eller deroppe. Chalet'en ligger 1360 m over havets over-flade). Jovist betaler man, men ikke nok til, at nyanskaffelser kan finde sted, og derfor har vi altså lavet denne forening. Den kan en-hver blive medlem af, enten de har været i hytten eller drømmer om at komme der. For et beløb af 2 kr. årlig, *men gerne mere*, kan du støtte Chalet'en, så der bliver råd til nye ski, nogle grammofon-plader engang imellem, fornyelse af gardiner hist og her og slige

nødvendige ting ... og du vil så få dit navn på en liste, der sendes til „Pen“ i april hvert år. I maj modtager du en rapport om, hvor-lede året er gået i Chalet'en, om det nye Stöckli i funktion, og om der igen er tusinder af ensianer om Chalet'en ...

En patrulje kan også blive „Friends of Our Chalet“, og hvis I kender nogle gamle spejdere, der kunne tænkes at ville være med, så vis dem denne lille skri-velse. Beløbet tilsendes mig inden 1. marts. Tak! Postgiro 6990. Jeg sender pengene til Pen i april, og i maj får du hilsen fra Pen og er for alvor en „Friend of Our Chalet“.

Med spejderhilsen

Helga Engberg Lind

Altså: Friends of Our Chalet,
Elmevej 6, Sorø.
Postgiro 6990.

skærm i hånden, at møblementet var gået noget i stykker og gardinet hang og svævede underligt midtvejs, mens to spejdere lå på gulvet og gned på en meget stor fedtplet, forklarede den rare fuglefroken, at hun havde haft den frygtelige drøm i nat, at alle hendes fugle var døde, fordi Jytte havde glemt at passe dem, og så var hun jo styrtet hjem, — men heldigvis og Gud ske Tak og Lov var det jo ikke tilfældet! Her var hun igen og

rigtig mange tak skulle de allesam-men have!

Og dér stod så hele HABETO-KAJYKI alle lige højroede i hove-derne og modtog rosen for deres hjælpsomhed.

... Hvis manuskriptet er kommet frem i mellemtiden, bringer vi i næste nummer af denne avis historien, der hører til foranstående billede!

Annesofie

HVAD MAN SÅDAN BØR VIDE...

Patruljeførerbladet „Budstikken“ redigeres i det kommende år af Lise Løytved, kaldet Løyer. „Budstikken“ skifter redaktør hvert år, og for god start og mange idéer takker vi Max fra Silkeborg. For dem, der ikke ved det eller har glemt det, skal jeg fortælle, at patruljeførerbladet følger duplikeret med bladpakkerne, og tropsformerne skal være rare at sørge for, at de kommer til patruljeførerne. „Budstikken“ er en gave fra korpset til alle patruljeførere, og vi håber, I bruger dem godt, og at I til gengæld sender gode ideer og ønsker til Løyer.

Spalten „Rådsklippen“ er ikke gået ind, der har bare ikke været stof til den. Alle er velkomne til at skrive til „Rådsklippen“.

Alle artikler, alle billeder skal være redaktøren i hænde inden den 25. i en måned og kommer da først frem 5 uger senere. Så lang tid tager det nu engang.

Film. Der er i sommerens løb optaget flere film i korpset. Med Trille og Jes Jessen i spidsen har en Aalborg- og en Københavner-patrulje arbejdet på en film om en patruljehverdag. Den er optaget i Aalborg, København, Paradislejren, Fæno, Spejderhuset og Jægergården. Den kommer frem i løbet af efteråret.

Jes Jessen har også på Hylkedam optaget en turneringsfilm i farver. Gunver Steffensen går i øjeblikket og filmer i Gjorslevlejren.

Fotografier fra korpsturneringen. Mens vi er ved billeder, så ligger der på depotet et album med fremragende billeder optaget af fotograf fru Ella Haahr på turneringsterrænet ved Hylkedam. I ser alle ud som filmsstjerner, og der er billeder, som nok er værd at eje i en trops mindealbum.

Jamboretter og venskabslejre. Det har jo været alle tiders pigespejdersommer i år, og vi bliver nødt til i år at tage oktoberbladet med til hjælp, hvis vi skal høre, hvad der er sket ud over hele landet. Foruden korpsturneringen, som vi hører nærmere om i dette blad, har der jo været de første jamboretter.

Der har været den store Hjertelejr ved Hvørringe, hvor spejdere fra USA, Canada, England, Frankrig, Schweiz, Skotland, Sydslesvig og Skandinavien deltog. I denne lejr var Margareta Enggard værtinde.

I Hørhaven har 800 spejdere hygget sig. De fjerneste spejdere i denne jamborette kom fra Australien. Men også her var der mange fremmede spejdere i det hele taget. Hørhavelejren ledes af Esther Hvidtved Larsen.

På Gjorslev mellem Køge og Præstø ligger i øjeblikket

en jamborette, som ledes af Karen Prior; der er 120 ud-lændinge blandt de 600 spejdere.

Samtidig er der en venskabslejr i nærheden af Fakse Ladeplads, som Gerda Boeck er leder for.

Men avisudklippene fra hele landet taler om mange gode lejre over hele landet. Mest lægger man i sådan en bunke mærke til en usædvanlig lejr i Rodby, hvor 25 handicappede spejdere fra 7 lande var på week-endlejr med pigespejderne der. Det var born fra en Guldberglejr, som fik denne ekstra oplevelse.

På Jægergården har der blandt mange andre troppe ligget en skotsk trop med 17 blinde eller yderst dårligt seende spejdere, som var på en tre ugers tur i Danmark. Senere var troppen en uge i København, hvor den boede på Scherfigsvej.

Spejderhuset og Jægergården har haft en sommer med stort rykind og rykud. Men også det må vi høre om en anden gang.

Korpsets ældste spejder, Fromse, bliver 70 år den 3. september og holder fødselsdag i Spejderhuset.

Det er ikke derfor, vi må savne postboxen denne gang — men af pladmangel.

(fortsat fra side 91)

noget ved. Og det er også noget, der er værd, at man gør en indsats ved. Når der er tale om hjemmene både af i dag og i morgen, er det naturligvis, fordi en dygtighed, man erhverver sig mellem spande, pottes og pander, ved den elektriske symaskine og den gamle trædemølle nu, — det er færdigheder, som ikke går en af fingrene, og man har dem med sig den dag, hvor man begynder på det helt nye kapitel, hvor man selv er konen i huset.

Fra og med næste blad bringer vi ved Lis Bang hver gang et par opskrifter, et par gode råd, en fiks idé — noget, som I kan tage op og prøve, noget, som kan hjælpe jer i jeres arbejde for hjemmene af i dag og i morgen.

(Læste du denne artikel helt til ende? Eller syntes du, den var altfor alvorlig? Kedelig måske? Ville du hellere læse Anders And eller „Mordet i Gyden“? Spørg lige din kollega i blå patrulje, hvad hun fik ud af den.)

Annemose

Spejder- og blåmejsuniformer

Uniformer syet i svært gabardine-
vævet bomuldsstof, sanforiseret,
kryber ikke.

str. 0, længde 74 cm	28,00
str. 1, — 84 cm	29,50
str. 2, — 94 cm	31,00
str. 2A, — 104 cm	32,50
str. 3, — 112 cm	34,00
str. 3A, — 118 cm	35,50
str. 4, — 124 cm	37,00

Fører- og senioruniformer

Model I, med bærestykke, neder-
delen i bredder:

str. 40, længde 105 cm	42,00
str. 42, — 112 cm	44,00
str. 42A, — 118 cm	46,00
str. 44, — 118 cm	48,00
str. 46, — 120 cm	50,00

Montyuniformer

Pæn fast serges, der bærer sig godt,	
str. 40-42	105,00-110,00
str. 44-46	115,00-120,00
Svært, uldent klæde,	
str. 38-40	67,00-69,00
str. 42-44	71,00-73,00
str. 46	75,00

Grå bluser str. 38-46,

i fin krympefri poplin

m. lange ærmer	25,00
m. korte ærmer	20,50

RESTPARTIER

sælges billigt.

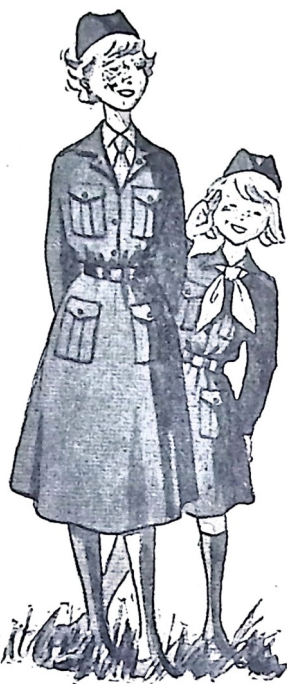
Perlonbluser

m. lange ærmer	42,00
m. korte ærmer	35,00

Orlonskjorter 50,00

Sportsstrømper

Uld og tråd m. nylonforstærkning,	
str. 6-7-8	4,25, 4,50, 4,75
str. 9-10	5,00, 5,25
Mønstrede, uld og tråd m. nylon-	
forstærkning,	
str. 6-7-8	5,95, 6,40, 6,95
str. 9-9½-10...	7,40

Svær uld m. nylonforstærkning,	
str. 6-7-8	7,00, 8,00, 8,60
str. 9-9½-10..	9,15, 9,75, 10,75
Crepe-nylon, str. 7-8	7,50
str. 9-10	8,50

Spun-perlon i pænt monster,	
meget stærk og varm,	
str. 6-7-8	5,50, 5,85, 6,25
str. 9-9½-10...	6,75, 7,00, 7,35

Uniformstilbehør

Hoved-
mål
bedes opgivet ved
bestilling af huer
og hatte

Lejrhue, lærred, str. 51-60 cm	4,50
Lejrhue, uld, str. 51-60 cm	8,00
Hat, str. 53-60 cm	20,50

Nyhed i regnfrakker

Du kan nu på depotet få en pæn
marineblå regnfrakke i gabarele
(minder om plastic, men er mere
smidigt og derfor stærkere).

Frakkens ret store krave vendes
og bruges som hætte — den sid-
der godt fast på hovedet.

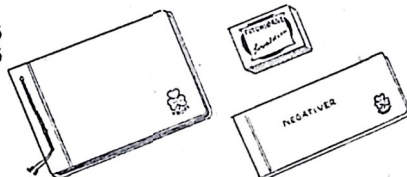
Foran er frakken forsynet med
et indskudt stykke, så nederdelen
ikke bliver våd, uanset om man
cykler eller går.

Frakken er let, fylder ikke me-
get og leveres i pose.

Længde 80 cm	22,50
— 85-90-95 cm	25,50
— 100-105-110 cm	27,00
str. 38-40-42-44-46	29,50

Fløjtesnor	0,25
Fløjte	1,50
Gallasløjfe	0,55
Bælte, 75-80-85-90-100 cm	6,00
Bæltespænde	1,00
Bæltepung m. emblem	3,25
Tørklæde	2,00
Slips, uld	8,00
Slips, lærred	1,75
Knapper, pr. dus.	2,00

Nu er det tiden med fotoalbum

Fotoalbum m. emblem,	
fiberkarton, 4 str.,	
rødt, blåt	4,50, 3,75, 3,25, 1,40
shirting, 3 str.,	
blåt, rødt, grønt	8,75, 7,25, 3,25
naturlærred, 2 str.	8,75, 7,25
Fotohjørner, klare	0,75
Fotoblader	0,50
Udklipsbog m. emblem, brunt	
fiberpapir, 2 str.	6,00, 4,75

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

Husk, ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Lundsgade 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000

"PIGESPEJDERNE" kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 29. August